

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. június 16.*

„Fellebbezés — Verseny — EK 81. cikk — Kartellek — A kalciumkarbidpor és -granulátumok piaca, valamint a magnéziumgranulátumok piaca az Európai Gazdasági Térség jelentős részén — Az árak rögzítése, a piacok felosztása és információcsere — Az anyavállalat felelőssége a leányvállalatai által elkövetett, versenyszabályokba ütköző jogsértésekért — Az anyavállalat által gyakorolt meghatározó befolyás — Megdönthető vélelem 100%-os részesedés esetén — E vélelem megdöntésének feltétele — Kifejezett utasítás figyelmen kívül hagyása”

A C-155/14. P. sz. ügyben,

az **Evonik Degussa GmbH** (székhelye: Essen [Németország]),

az **AlzChem AG**, korábban AlzChem Trostberg GmbH (székhelye: Trostberg [Németország])

(képviselik őket: C. Steinle és I. Bodenstein Rechtsanwälte)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. április 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Meessen és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben, segítőkük: A. Böhlke Rechtsanwalt)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Šváby (előadó), A. Rosas, Juhász E. és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. június 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. szeptember 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel az Evonik Degussa GmbH (a továbbiakban: Degussa) és az AlzChem AG, korábban AlzChem Trostberg GmbH, az Európai Unió Törvényszéke 2014. január 23-i Evonik Degussa és AlzChem kontra Bizottság ítéletének (T-391/09, nem tették közzé, EU:T:2014:22, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék részben elutasította az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.396 – „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban”-ügy) 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) fellebbezőket érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, valamint másodlagosan az említett határozat – egyrészt a velük szemben kiszabott bírság törlése vagy összegének csökkentése, másrészt az SKW Stahl-Metallurgie GmbH-nak (a továbbiakban: SKW) az említett bírság teljes összegéért fennálló, a fellebbezőkkel való egyetemleges felelősségének megállapítása érdekében történő – megváltoztatása iránti kérelem tárgyában benyújtott keresetüket.

Jogi háttér

- 2 A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 23. cikke rendelkezik az Európai Bizottság által az EK 81. cikk és az EK 82. cikk alapján kiszabható bírságokról.

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 3 A jogvita releváns előzményeit a megtámadott ítélet 1–4. pontja az alábbiak szerint foglalta össze:
  - „1 A [vitatott határozatban] a [Bizottság] megállapította, hogy az acél- és a földgázágazatban használt kalciumkarbid és magnézium elsődleges szállítói megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 53. cikkét, mivel 2004. április 7-től 2007. január 16-ig egységes és folyamatos jogsértésben vettek részt. E jogsértés a piacok felosztásában, kvóták rögzítésében, ügyfelek elosztásában, árak rögzítésében, valamint az árakra, ügyfelekre és értékesítési mennyiségekre vonatkozó érzékeny kereskedelmi információk cseréjében nyilvánult meg az EGT-ben, Írországon, Spanyolországon, Portugálián és az Egyesült Királyságon kívül.
  - 2 Az eljárást az Akzo Nobel NV által a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.; a továbbiakban: engedékenységi közlemény) alapján benyújtott mentesség iránti kérelem alapján indították meg.
  - 3 A [vitatott] határozat 1. cikkének f) pontjában a Bizottság megállapította, hogy a Degussa és az AlzChem Hart GmbH (később AlzChem Trostberg GmbH, majd [AlzChem]) – a [fellebbezők] – 2004. április 22-től augusztus 30-ig részt vettek a jogsértésben. A [vitatott] határozat (226) és (227) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy e két társaságnak a vitatott jogsértésért való felelősségét azon ténynél fogva állapították meg, hogy az SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG néhány alkalmazottja közvetetten részt vett a jogsértésben, amely társaság cégneve 2005-ben [SKW-ra] változott. A [vitatott] határozat (227), (228) és (235) preambulumbekkezdése szerint az SKW a vitatott kartellben való részvétele időszakának első részében a [fellebbezők] 100%-os tulajdonában lévő leányvállalat volt.

4 A [vitatott] határozat 2. cikkében a Bizottság a [fellebbezőkkel] szemben a vitatott jogsértésben való részvételük miatt egyrészt 1,04 millió euró bírságot szabott ki, és e bírság megfizetéséért az SKW-val egyetemlegesen kötelezte őket [a 2. cikk g) pontja], másrészt pedig 3,64 millió euró bírságot szabott ki, amelynek megfizetéséért egyetemlegesen kötelezte őket [a 2. cikk h) pontja].”

4 A 2004. szeptember 1-jétől 2007. január 16-ig tartó időszakot illetően, amely időszakban az SKW már nem az AlzChem és a Degussa, hanem teljes mértékben az SKW Stahl-Metallurgie Holding (a továbbiakban: SKW Holding) és az Arques Industrie AG, jelenleg Gigaset AG, tulajdonában volt, a Bizottság megállapította, hogy az SKW, az SKW Holding és a Gigaset részt vett a szóban forgó jogsértésben, és/vagy meg kell állapítani az e jogsértésért való felelősségét. A Gigaset kontra Bizottság ítélettel (T-395/09, EU:T:2014:23) módosított vitatott határozat 2. cikkének f) pontjában a Bizottság 13 300 000 euró összegű bírságot szabott ki egyetemlegesen az SKW-val és az SKW Holdinggal szemben, amely bírság egy részének, azaz 12 300 000 eurónak a megfizetéséért a Gigasetet is egyetemlegesen kötelezte.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

5 A Törvényszék Hivatalához 2009. október 5-én benyújtott keresetlevelükben a fellebbezők elsődlegesen a vitatott határozat őket érintő részében történő megsemmisítését, másodlagosan pedig egyrészt az e határozat 2. cikkének g) és h) pontjában velük szemben kiszabott bírságok összegének csökkentését, másrészt pedig az SKW-nak az e bírságok teljes összegéért fennálló, a fellebbezőkkel való egyetemleges felelősségének megállapítását kérték.

6 Keresetük alátámasztása érdekében a fellebbezők egy jogalapokra nem tagolt érvelést adtak elő, amelyet a Törvényszék úgy értelmezett, hogy az először is a leányvállalatuk, az SKW által elkövetett jogsértésért való felelősség nekik való betudására, másodsor a velük szemben kiszabott bírságok összegére, harmadszor az SKW e bírságok megfizetéséért való egyetemleges felelősségére, negyedszer pedig arra vonatkozik, hogy ellentmondás van a vitatott határozat és a 2011. március 3-i Siemens és VA Tech Transmission & Distribution kontra Bizottság ítélet (T-122/07–T-124/07, EU:T:2011:70) között, amely utolsó kifogást egy pervezető intézkedés iránti kérelemben, valamint a tárgyaláson hozták fel.

7 A megtámadott ítéletben a Törvényszék részben helyt adott e keresetnek. Ezen ítélet rendelkező része a következőképpen szól:

„1) A Törvényszék a [vitatott] határozat 2. cikkének g) és h) pontját a [Degussára] és az [AlzChemre] vonatkozó részében megsemmisíti, megállapítva azonban, hogy e megsemmisítés nem érinti az említett határozat 1. cikkének f) pontjában megállapított jogsértés miatt e két társasággal szemben egyetemlegesen kiszabott bírság bármelyik társaság általi megfizetésének mentesítő hatását az [SKW] tekintetében, és az utóbbival szemben ugyanezen határozat 2. cikkének g) pontjában kiszabott bírság megfizetésének mentesítő hatását.

2) A [Degussa] és az AlzChem vállalkozásokkal szemben a [vitatott] határozat 1. cikkének f) pontjában megállapított jogsértéssel kapcsolatban az alábbi bírságok kerülnek kiszabásra:

– a [Degussa] és az AlzChem tekintetében egyetemlegesen 2,49 millió euró, megállapítva, hogy úgy tekintendő, hogy a [Degussa] és az AlzChem megfizette e bírságot az [SKW] által a vele szemben ugyanezen határozat 2. cikkének f) és g) pontjában kiszabott bírság címén megfizetett összegek erejéig;

– a [Degussa] tekintetében 1,24 millió euró, amely bírság megfizetéséért e vállalkozás egyedül felelős.

3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

- 4) A [Degussa] és az AlzChem viseli saját költségei kétharmadát, valamint a [Bizottság] költségeinek kétharmadát. A Bizottság viseli saját költségeinek egyharmadát, valamint a [Degussa] és az AlzChem részéről felmerült költségek egyharmadát.”
- 8 Ezen ítéletből következik, hogy a Degussa mint végső anyavállalat tulajdonában lévő gazdasági egység részét képező társaságokkal szemben – mivel az SKW a 2004. április 22-től 2004. augusztus 30-ig tartó időszakban részt vett a szóban forgó jogsértésben – az alábbi bírságok kerültek kiszabásra:
- az SKW-val szemben: 1,04 millió euró a vitatott határozat 2. cikkének g) pontja értelmében;
  - a Degussával és az AlzChemmel szemben egyetemlegesen: 2,49 millió euró, azzal, hogy a Törvényszék közölte, úgy tekintendő, hogy e két társaság megfizette e bírságot az SKW által a vele szemben a 2004. szeptember 1-jétől 2007. január 16-ig, illetve a 2004. április 22-től 2004. augusztus 30-ig tartó időszak vonatkozásában a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában kiszabott bírságok címén megfizetett összegek erejéig, és
  - a Degussával szemben: 1,24 millió euró.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 9 A Degussa és az AlzChem azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet az őket érintő részében, és semmisítse meg a vitatott határozatot az őket érintő részében;
  - másodlagosan csökkentse a vitatott határozat 2. cikkének g) és h) pontjában velük szemben kiszabott bírságokat;
  - harmadlagosan változtassa meg a vitatott határozat 2. cikkének g) és h) pontját úgy, hogy állapítsa meg, az SKW egyetemlegesen felelős a velük szemben kiszabott bírságok teljes összegéért;
  - negyedlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
- 10 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 11 A fellebbezők öt jogalapra alapozzák fellebbezésüket.
- 12 Első jogalapjuk az EK 81. cikknek, a személyes felelősség elvének, az ártatlanság vélelmének és a vétkességen alapuló felelősség elvének a megsértésén alapul. Második jogalapjuk keretében a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék megsértette a meghallgatáshoz való jogukat és az EUMSZ 296. cikket, mivel nem adott helyt az arra vonatkozó érvelésüknek, hogy ellentmondás van a vitatott határozat és a 2011. március 3-i Siemens és VA Tech Transmission & Distribution kontra Bizottság ítélet (T-122/07–T-124/07, EU:T:2011:70) között. Harmadik jogalapjuk arra vonatkozik, hogy

a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét és az egyenlő bánásmód elvét. Másodlagosan előadott negyedik jogalapjuk keretében azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a jogbiztonság elvét, a *nulla poena sine lege certa* elvét, valamint az indokolási kötelezettségét. Végül a szintén másodlagosan előadott ötödik jogalapjuk az EK 81. cikknek, a meghallgatáshoz való joguknak és az 1/2003 rendelet 23. cikkének a megsértésén alapul.

- 13 A tárgyaláson a fellebbezők elálltak a második jogalapjuktól.

Az EK 81. cikknek, a személyes felelősség elvének, az ártatlanság vélelmének és a vétkességen alapuló felelősség elvének a megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 14 A megtámadott ítélet 70–119. pontja ellen felhozott első jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette az EK 81. cikket, valamint a személyes felelősség elvét, az ártatlanság vélelmének elvét és a vétkességen alapuló felelősség elvét, mivel túl szigorú követelményekhez kötötte azon vélelmet, hogy a fellebbezők ténylegesen meghatározó befolyást gyakoroltak az SKW-ra, és ennél fogva figyelmen kívül hagyta e vélelem megdönthető jellegét.
- 15 Egyrészt vitatják azt, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 102–107. pontjában nem fogadta el az említett vélelem megdöntését, noha a fellebbezők azzal érveltek, hogy az SKW úgy vett részt a vitatott kartellben, hogy nyilvánvalóan tudott a fellebbezőknek a megtámadott ítélet 91. és 102. pontjában említett azon kifejezett utasításairól, hogy az SKW egyedüli ügyvezetője ne kössön megállapodásokat versenytársakkal öntöttvas-kéntelenítő termékekről. A fellebbezők szerint e helyzet azt bizonyítja, hogy nem gyakorolt ténylegesen meghatározó befolyást az SKW-ra.
- 16 A fellebbezők azt is kifogásolják, hogy a Törvényszék úgy vélte, nem releváns az SKW kereskedelmi igazgatójának a tényállás megvalósulása idején tett, a megtámadott ítélet 107. pontjában említett nyilatkozata, miszerint az AlzChem igazgatója nem rendelkezett ezen utasítások betartását biztosító eszközökkel. E nyilatkozat márpedig azt bizonyítja, hogy az említett utasítás adója nem gyakorolt ténylegesen meghatározó befolyást annak címzettjére.
- 17 A fellebbezők egyébiránt azzal érvelnek, hogy az EK 81. cikk megsértéséért való felelősség betudása során a döntő tényező nem csupán a meghatározó befolyás gyakorlásának lehetősége, hanem e befolyás tényleges gyakorlása, amit a 2007. december 12-i Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ítélet (T-112/05, EU:T:2007:381) 62. pontja is megerősített. Márpedig a Törvényszék több alkalommal és különösen az SKW-nak a megtámadott ítélet 108–113. pontjában hivatkozott forgalmát illetően megelégedett egy spekulatív elemekre alapított hipotetikus befolyással, és nem bizonyította azt, hogy a fellebbezők ténylegesen ilyen meghatározó befolyást gyakoroltak ez utóbbi társaságra.
- 18 A fellebbezők továbbá azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a jogsértés időszakát megelőző helyzetre vonatkozó értékelés alapján vont le az említett időszakra vonatkozó következtetést, noha a fellebbezők azt állították, hogy sosem gyakoroltak meghatározó befolyást. Ezenkívül azt is kifogásolják, hogy a Törvényszék a köztük és az SKW közötti kapcsolatoknak a társasági részesedések és a vezető tisztségviselők tekintetében való értékelésére szorítkozott, anélkül hogy konkrétan megvizsgálta volna, hogy a fellebbezők ténylegesen meghatározó befolyást gyakoroltak-e leányvállalataikra.
- 19 Másrészt a fellebbezők kifogásolják, hogy a Törvényszék megtagadta annak megállapítását, hogy a fellebbezők nem gyakoroltak ténylegesen meghatározó befolyást az SKW-ra, noha ez utóbbi önállóan folytatta tevékenységét, mialatt a fellebbezők e társaság átruházásával voltak elfoglalva, és a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy e társaság bizalmatlan volt az anyavállalataival szemben, amint ez a megtámadott ítélet 105. pontjában említett, N. által tett nyilatkozatból is kitűnik.

- 20 Különösen a Törvényszék tévesen értékelte a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem megdöntése esetén fennálló bizonyítási terhet, mivel arra támaszkodott, hogy a fellebbezők elméletileg esetleg befolyást gyakorolhattak az SKW-ra, és nem a konkrét helyzetét vette alapul. A fellebbezők szerint nem azt kellett bizonyítaniuk, hogy általában semmilyen meghatározó befolyást nem tudtak gyakorolni az SKW-ra, hanem kizárólag azt, hogy a konkrét esetben nem gyakoroltak ténylegesen ilyen jellegű befolyást. Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 82., 83., 88., 89., 93., 94–98. és 108–113. pontjában kizárólag az SKW-ra elméletileg esetlegesen gyakorolt befolyásukra támaszkodott.
- 21 Végül a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék, azáltal hogy az SKW-t az AlzChemmel szemben terhelő egyszerű jelentéstételi kötelezettségből meghatározó befolyás tényleges gyakorlására következtetett, elferdítette a bizonyítékokat.
- 22 A Bizottság előadja, hogy e jogalap elfogadhatatlan, mivel azzal a fellebbezők a Törvényszék elé terjesztett tények és bizonyítékok e bíróság általi értékelését vitatják. Mindenesetre a Bizottság szerint e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

- 23 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (2016. január 20-i Toshiba Corporation kontra Bizottság ítélet, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 40. pont). Egyébiránt az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükség lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelésére (2016. január 28-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, C-514/14 P, EU:C:2016:55, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 75. pontjában rámutatott, a Törvényszék nem ferdítette el a hozzá benyújtott bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 87. pontjában megállapította, hogy az SKW ügyvezetőjének arra vonatkozó kötelezettsége, hogy rendszeresen jelentést tegyen az AlzChem igazgatójának, azon álláspont mellett szóló valószínűsítő körülménynek minősül, miszerint ez utóbbi meghatározó befolyást gyakorolt az előbbi által hozott döntésekre.
- 25 Ennélfogva, mivel a fellebbezők a tényállás Törvényszék általi értékelését vitatják, ideértve a megtámadott ítélet 87. és 107. pontjában foglalt értékelést is, kifogásaik elfogadhatatlanok.
- 26 Ellenben, amennyiben a fellebbezők azt a módszert vitatják, amelyet a Törvényszék a fellebbezők azon vélelem megdöntése érdekében benyújtott bizonyítékai bizonyító jellegének értékelésekor alkalmazott, hogy meghatározó befolyást gyakoroltak az SKW-ra, továbbá amennyiben azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a leányvállalat valamely, az anyavállalata utasításaival nyilvánvalóan ellentétes magatartásának bizonyításával nem dönthető meg e vélelem, és amennyiben a fellebbezők továbbá azt kifogásolják, hogy a Törvényszék túlságosan megszorító kritériumot alkalmazott, amelynek hatására e vélelem megdönthetlenné válik, a fellebbezők kifogásai elfogadhatók. Azon, e kifogásokkal felvetett kérdés ugyanis, hogy a Törvényszék a tények és bizonyítékok értékelése során helyes jogi kritériumot alkalmazott-e, olyan jogi kérdésnek minősül, amelyre kiterjed a Bíróság által a jelen

fellebbezés keretében gyakorolt felülvizsgálat (lásd ebben az értelemben: 2013. július 11-i Bizottság kontra Stichting Administratiekantoor Portielje ítélet, C-440/11 P, EU:C:2013:514, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

– Az ügy érdeméről

- 27 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az anyavállalatnak lehet betudni a leányvállalat magatartását különösen abban az esetben, ha e leányvállalat, jóllehet külön jogi személyiséggel rendelkezik, nem önállóan határozza meg saját piaci magatartását, hanem lényegében azokat az utasításokat követi, amelyeket az anyavállalat ad a számára, különös tekintettel az e két jogi személy közötti gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra. Ilyen helyzetben ugyanis, mivel az anyavállalat és leányvállalata ugyanazon gazdasági egység részét képezi, és ezáltal az EK 81. cikk értelmében egyetlen vállalkozást alkot, a Bizottság a bírságkiszabó határozatot az anyavállalatnak címezheti anélkül, hogy köteles lenne ez utóbbinak a jogsértésben való személyes részvételét bizonyítani (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Bizottság és társai kontra Versalis és társai ítélet, C-93/13 P és C-123/13 P, EU:C:2015:150, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik továbbá, hogy abban a különös esetben, ha az anyavállalat az európai uniós versenyszabályokat megsértő leányvállalatában közvetlenül vagy közvetve kizárólagos vagy közel kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkezik, fennáll azon megdönthető vélelem, miszerint ezen anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol leányvállalatára (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. március 5-i Bizottság és társai kontra Versalis és társai ítélet, C-93/13 P és C-123/13 P, EU:C:2015:150, 41. pont).
- 29 Ilyen helyzetben elegendő, ha a Bizottság bizonyítja, hogy az anyavállalat a leányvállalatában közvetlenül vagy közvetve kizárólagos vagy közel kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkezik, ahhoz, hogy megállapítsa az említett vélelem teljesülését. A Bizottságnak ezt követően módjában áll az anyavállalat felelősségét megállapítani leányvállalata magatartásáért, és az anyavállalatot egyetemlegesen kötelezni a leányvállalatával szemben kiszabott bírság megfizetésére, kivéve ha az e vélelem megdöntésére köteles anyavállalat elegendő bizonyítékot terjeszt elő annak bizonyításához, hogy leányvállalata önálló piaci magatartást követ (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Bizottság és társai kontra Versalis és társai ítélet, C-93/13 P és C-123/13 P, EU:C:2015:150, 42. és 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Ennélfogva, amikor ilyen vélelem kerül felállításra, amint ezt a fellebbezők a jelen ügyben nem vitatják, e vélelem azzal jár – kivéve, ha a vélelmet megdöntik –, hogy bizonyítottnak kell tekinteni, hogy az anyavállalat ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol leányvállalatára, és a Bizottság megállapíthatja az előbbi felelősségét az utóbbi magatartásáért, anélkül hogy bármilyen további bizonyítékot kellene szolgáltatnia.
- 31 Amennyiben ugyanis a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem felállításra kerül, kizárólag a leányvállalatában kizárólagos vagy közel kizárólagos tőkerészesedéssel rendelkező anyavállalat feladata e vélelem megdöntése.
- 32 E vélelem megdöntése érdekében az anyavállalatnak kell – a Bizottság határozata ellen benyújtott kereset keretében – megvizsgálás érdekében az uniós bíróság elé terjesztenie minden olyan, a közte és a leányvállalata közötti szervezeti, gazdasági és jogi kapcsolatokra vonatkozó elemet, amely bizonyítja, hogy nem képeznek egyetlen gazdasági egységet (lásd ebben az értelemben: 2011. január 20-i General Química és társai kontra Bizottság ítélet, C-90/09 P, EU:C:2011:21, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Annak megvizsgálásakor, hogy e leányvállalat önállóan határozza-e meg piaci magatartását, vagy lényegében az anyavállalata által adott utasításokat követi (lásd ebben az értelemben: 2013. július 11-i Bizottság kontra Stichting Administratiekantor Portielje ítélet, C-440/11 P, EU:C:2013:514, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), az uniós bíróságnak valamennyi releváns elemet figyelembe kell vennie, amelyek az adott esettől függően változhatnak, ezért nem képezhetik kimerítő felsorolás tárgyát (2013. szeptember 26-i The Dow Chemical Company kontra Bizottság ítélet, C-179/12 P, EU:C:2013:605, 54. pont).
- 34 Ennek keretében a Törvényszéknek értékelnie kell a jogsértés időszakával egyidejű tényeket, mindazonáltal azon lehetőség sérelme nélkül, hogy ezen időszakot megelőző idősakra vonatkozó elemekre támaszkodjon, amennyiben bizonyítani tudja ezen elemeknek a jogsértés időszaka tekintetében való relevanciáját, és nem vonatkoztatja automatikusan ezen idősakra az azt megelőző elemek értékelése alapján levont következtetéseket.
- 35 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 100–107. pontjának együttes értelmezéséből kitűnik, hogy a Törvényszék e követelményeknek megfelelő értékelést végzett.
- 36 Így, miután a megtámadott ítélet 99. pontjában megállapította, hogy a fellebbezők nem tudták bizonyítani, hogy 2004. január 1-jét megelőzően nem gyakoroltak ténylegesen meghatározó befolyást az SKW üzletpolitikájára, a Törvényszék ezen ítélet 100. pontjában rámutatott arra, hogy meg kell vizsgálni, hogy a jogsértés időszaka, és általánosabban a 2004. január 1-jét követő időszak vonatkozásában is ezt kell-e megállapítani. Ennek keretében ezen ítélet 106. és 107. pontjában hangsúlyozta, hogy a fellebbezőknek az említett ítélet 102–105. pontjában felidézett állításai – amelyeket a jelen fellebbezés keretében vagy nem vitatnak, vagy pedig nem érvényesen vitatnak – nem bizonyíthatják azt, hogy a fellebbezők 2004-ben már nem gyakoroltak ténylegesen ilyen befolyást, amely értékelés – amint arra a jelen ítélet 23. pontja emlékeztetett – a Törvényszék hatáskörébe tartozik.
- 37 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor figyelembe vette a 2004. január 1-jét megelőző helyzetet a fellebbezők azon érvelésének elutasításakor, amely keretében utóbbiak azt állították, megdöntötték az arra vonatkozó vélelmet, hogy ténylegesen meghatározó befolyást gyakoroltak az SKW-ra.
- 38 Amennyiben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék különösen a 84–87., 88., 89., 93–98., valamint a 108–113. pontban potenciális vagy elméleti befolyás fennállására támaszkodva tévesen utasította el azon vélelem megdöntésének elismerését, hogy a fellebbezők ténylegesen meghatározó befolyást gyakoroltak az SKW-ra, meg kell állapítani, hogy e kifogás a megtámadott ítélet téves értelmezéséből ered, ennél fogva azt el kell utasítani. A fellebbezők állításával ellentétben ugyanis ezen ítéletből kitűnik, hogy a Törvényszék nem arra támaszkodott, hogy a fellebbezők potenciálisan vagy elméletileg befolyást gyakorolhattak az SKW-ra, hanem csak megállapította, hogy érveik nem bizonyítják azt, hogy nem gyakoroltak ténylegesen meghatározó befolyást az SKW-ra, ennél fogva ezen érvek nem elegendők a tökerészesedésen alapuló vélelem megdöntéséhez.
- 39 Ami az arra alapított kifogást illeti, hogy a Törvényszék megtagadta azon tény figyelembevételét, hogy az SKW nyilvánvalóan a fellebbezők kifejezett, a megtámadott ítélet 106. és 107. pontjában említett utasításai ellenére vett részt az érintett jogsértésben, emlékeztetni kell arra, hogy – amint a jelen ítélet 32. és 33. pontja kimondta – az uniós bíróságnak figyelembe kell vennie valamennyi hozzá benyújtott bizonyítékot akkor, amikor azt vizsgálja, hogy a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelmet megdöntötték-e.
- 40 Ezen átfogó értékelés keretében, noha az anyavállalat által leányvállalatának adott, arra vonatkozó kifejezett utasítás, hogy az adott piacon ne vegyen részt versenyellenes magatartásokban, azt bizonyító valószínűsítő körülménynek minősülhet, hogy az előbbi ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt az

utóbbira, azt, hogy ez utóbbi nem tett eleget ezen utasításnak, a Törvényszék nem tekintheti ilyen befolyás tényleges gyakorlását bizonyító valószínűsítő körülménynek, amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 90–92. pontjában tette.

- 41 Ugyanakkor az a tény, hogy a leányvállalat nem tesz eleget az anyavállalata által adott valamely utasításnak, önmagában nem lehet elegendő annak bizonyításához, hogy az utóbbi nem gyakorolt ténylegesen meghatározó befolyást az előbbire, mivel a Bíróságnak már volt alkalma kifejteni, hogy a meghatározó befolyás fennállásának bizonyításához nem szükséges, hogy a leányvállalat az anyavállalatának minden utasítását kövesse, feltéve hogy ezen utasítások figyelmen kívül hagyása nem volt főszabály (lásd ebben az értelemben: 2015. június 24-i Fresh Del Monte Produce kontra Bizottság és Bizottság kontra Fresh Del Monte Produce ítélet, C-293/13 P és C-294/13 P, EU:C:2015:416, 96. és 97. pont).
- 42 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 106. és 107. pontjában megállapította, hogy – a fellebbezők által az SKW-nak adott azon utasítások ellenére, hogy ne vegyen részt az érintett piacokon versenyellenes megállapodásokban – a fellebbezők nem bizonyították jogilag megkövetelt módon, hogy a jogsértés időszakában nem gyakoroltak meghatározó befolyást az SKW-ra.
- 43 Végül a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék túlságosan megszorító kritériumot alkalmazott, amely a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelmet megdönthetlenné tette.
- 44 E tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma kifejteni, hogy az, hogy a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelem megdöntéséhez szükséges ellenbizonyítás nehéz, önmagában nem jelenti azt, hogy a vélelem valójában megdönthetetlen, főleg amikor azok a jogalanyok, amelyekkel szemben a vélelem felállításra kerül, vannak leginkább abban a helyzetben, hogy e bizonyítékot saját tevékenységük keretében felkutassák (2015. március 5-i Bizottság és társai kontra Versalis és társai ítélet, C-93/13 P és C-123/13 P, EU:C:2015:150, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Hasonlóképpen azon tény, hogy a Törvényszék a tények és bizonyítékok értékelése keretében a jelen ügyben megállapította, hogy a fellebbezők nem döntöttek meg a meghatározó befolyás tényleges gyakorlására vonatkozó vélelmet, szintén nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel e vélelmet megdönthetlenné tette.
- 46 Ennélfogva e kifogás nem fogadható el.
- 47 Mivel a fellebbezők által felhozott valamennyi kifogás elutasításra került, és mivel a tények és bizonyítékok értékelése a Törvényszék hatáskörébe tartozik, az első fellebbezési jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az egyenlő bánásmód elvének, a fellebbezők meghallgatáshoz való jogának, valamint az indokolási kötelezettségnek a Törvényszék általi megsértésére alapított, harmadik jogalapról

A felek érvei

- 48 A megtámadott ítélet 287–289. pontja ellen irányuló harmadik jogalapjuk keretében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét, a meghallgatáshoz való jogukat, valamint az indokolási kötelezettséget, mivel nem csökkentette a velük szemben kiszabott bírságot.

- 49 E tekintetben a fellebbezők azzal érvelnek, hogy bírságukat két okból is csökkenteni kellett volna. Először is a Törvényszéknek le kellett volna vonnia a megtámadott ítélet 272–275. pontjában saját maga által tett megállapításból eredő következtetéseket, amely megállapítás szerint a Bizottság az SKW teljes egyetemleges felelősségének kiszámítása keretében tévesen elmulasztotta figyelembe venni az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.) 25. pontjában előírt összeget, az ún. belépési díjat, és következésképpen megsértette az egyenlő bánásmód elvét, valamint az egyetemleges bírságok megállapítására vonatkozó elveket.
- 50 Másodszor azt állítják, hogy – amint a 2014. január 23-i SKW Stahl-Metallurgie Holding és SKW Stahl-Metallurgie kontra Bizottság ítéletből (T-384/09, nem tették közzé, EU:T:2014:27) kitűnik, amely ítélet a jogsértés 2004. szeptember 1-jétől 2007. január 16-ig tartó időszakára vonatkozik – a Bizottság nem csökkenthette volna az SKW bírságát az engedékenységi közlemény alapján, mivel a fellebbezők által benyújtott engedékenység iránti kérelem nem vonatkozott az SKW-ra, és ez utóbbi nem nyújtott be ilyen kérelmet saját nevében és saját javára. A fellebbezők ebből arra következtetnek, hogy ha a Bizottság nem követte volna el ezeket a hibákat, a jogsértésnek a 2004. április 22-től 2004. augusztus 30-ig tartó időszakra vonatkozó első része tekintetében az SKW-val szemben kiszabott bírságnak sokkal magasabbnak kellett volna lennie.
- 51 Márpedig a Törvényszék, mivel nem csökkentette a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságokat annak érdekében, hogy orvosolja a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságok és az SKW-val szemben a vitatott határozat 2. cikkének g) pontjában kiszabott bírság közötti jogellenes aránytalanságot, megsértette az egyenlő bánásmód elvét, noha a Törvényszék az e határozat 2. cikkének f) pontja ellen benyújtott keresettel kapcsolatban hozott, 2014. január 23-i Gigaset kontra Bizottság ítéletben (T-395/09, nem tették közzé, EU:T:2014:23) hasonló helyzetben csökkentette a Gigasettel szemben kiszabott bírság összegét, amely társaság az SKW-nak a fellebbezők általi átruházását követően lett az SKW anyavállalata, és amely társaságnak az SKW magatartásáért való felelősségét a Bizottság a 2004. szeptember 1-jétől 2007. január 16-ig tartó időszak vonatkozásában állapította meg.
- 52 E tekintetben a fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy a 2014. január 23-i Gigaset kontra Bizottság ítélet (T-395/09, nem tették közzé, EU:T:2014:23) 92. pontjában a Törvényszék, miután kimondta, hogy „a [Gigaset] és az SKW eltérő helyzetének ugyanolyan elbírálása azzal a következménnyel járt, hogy ugyanolyan összegű bírságot szabtak ki velük szemben, noha az e két társasággal szemben kiszabott bírságok összege között egymillió euró különbségnek kellett volna lennie”, a Törvényszék „a [Gigaset] hátrányára megállapított eltérő bánásmód orvoslása érdekében” korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva úgy határozott, hogy „a [vitatott] határozatban a [Gigasettel] szemben kiszabott bírság összegét egymillió euróval csökkenti”.
- 53 Ezenkívül a Törvényszék, mivel nem válaszolt az egyenlő bánásmód elvének megsértésére vonatkozó érvekre, amelyeket megkésettnek tekintett, mivel azokat első alkalommal a válaszban hozták fel, megsértette a meghallgatáshoz való jogukat és az indokolási kötelezettségét. A fellebbezők kifejtik ugyanis, hogy az eljárás korábbi szakaszában nem tudtak ezen érvekre hivatkozni.
- 54 A Bizottság azon az állásponton van, hogy e jogalap elfogadhatatlan, mivel meghaladja az elsőfokú eljárás tárgyát, és mindenképpen megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 55 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbező olyan fellebbezést terjeszthet elő, amelyben magából a megtámadott ítéletből eredő és ezen ítélet jogi megalapozottságának kifogásolását célzó jogalapokra hivatkozik (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i Bizottság és társai kontra Siemens

Österreich és társai ítélet, C-231/11 P–C-233/11 P, EU:C:2014:256, 102. pont; 2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet, C-247/11 P és C-253/11 P, EU:C:2014:257, 118. és 170. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 56 Márpedig nem vitatott, hogy a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék a velük szemben kiszabott bírságok összegének újbóli értékelésekor tévesen alkalmazta a jogot, amely újbóli értékelést a Törvényszék – amint a megtámadott ítélet 269. pontjából kitűnik – az EUMSZ 261. cikk értelmében vett korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlása során végezte el.
- 57 Következésképpen a Bizottság állításával ellentétben a jelen jogalap elfogadható.
- 58 Mindemellett a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a fellebbezők által hivatkozott egyenlő bánásmód elvét összhangba kell hozni a jogszerűség elvének betartásával, amely elv szerint senki sem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogsértésre előnyök szerzése végett (2011. november 10-i The Rank Group ítélet, C-259/10 és C-260/10, EU:C:2011:719, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Ennélfogva a fellebbezők, amennyiben – amint a jelen ítélet 49. és 50. pontjából kitűnik – előnyök szerzése végett hivatkoztak az SKW-val szemben kiszabott bírság összegének meghatározása során elkövetett jogsértésekre, semmiképpen nem hivatkozhatnak az egyenlő bánásmód elvére és a 2014. január 23-i Gigaset kontra Bizottság ítéletre (T-395/09, nem tették közzé, EU:T:2014:23) annak érdekében, hogy a Törvényszék által velük szemben kiszabott bírságok összegét vitassák.
- 60 Végül és a fentiekre figyelemmel nem fogadhatók el – még ha megalapozottak is lennének – a fellebbezőknek egyrészt a meghallgatáshoz való joguk, másrészt pedig az indokolási kötelezettség abból eredő megsértésére alapított kifogásaik, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg az egyenlő bánásmód elvének megsértésére vonatkozó érvelésüket.
- 61 Következésképpen a harmadik jogalapot mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A jogbiztonság elvének, a nulla poena sine lege certa elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére alapított, negyedik jogalapról

A felek érvei

- 62 Az egyszerre a megtámadott ítélet 288. pontja és ezen ítélet rendelkező része 2) pontja első francia bekezdésének utolsó tagmondata ellen irányuló, másodlagosan felhozott negyedik jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem jelezte kifejezetten, hogy az SKW általi fizetés kettős mentesítő hatással, azaz nem csupán a fellebbezők vonatkozásában, hanem a Gigaset vonatkozásában is mentesítő hatással jár, és hozzáteszik, hogy e mulasztás miatt a Bizottság a velük szemben kiszabott bírságok behajtásakor esetleg vitatni fogja azt, hogy az SKW általi esetleges fizetésnek a Gigaset javára megszüntető hatása van. E tekintetben a fellebbezők azzal érvelnek, hogy abban az esetben, ha a Bizottság arra az álláspontra helyezkedne, hogy az SKW általi fizetés csak a fellebbezők javára jár mentesítő hatással, a Gigaset javára azonban nem, a fellebbezők nem tudnák meghatározni, hogy végül is mekkora összeget kell fizetniük, és az ezzel kapcsolatos jogvitában esetlegesen eljáró nemzeti bíróság sem tudna e kérdésben dönteni.
- 63 Ezáltal a Törvényszék nem csupán a jogbiztonság elvét sértette meg, amely elv a bírságok egyetemleges megfizetésével kapcsolatban érvényesül, hanem a *nulla poena sine lege certa* elvét, az őt terhelő indokolási kötelezettséget, valamint az EUMSZ 296. cikket is.

- 64 A Bizottság azzal érvel, hogy e jogalap új, ennélfogva elfogadhatatlan, és mindenképpen megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 65 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az egyszerre a megtámadott ítélet 288. pontja és ezen ítélet rendelkező része 2) pontja első francia bekezdésének utolsó tagmondata ellen irányuló jelen jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor kimondta, hogy az SKW által a vele szemben a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában kiszabott bírságok címén esetlegesen megfizetett összegek kizárólag a fellebbezők vonatkozásában járnak mentesítő hatással.
- 66 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az eljáráshoz fűződő érdek olyan elfogadhatósági feltétel, amelynek a bíróság ügydöntő határozatáig fenn kell állnia. Az ilyen érdek fennáll mindaddig, amíg a fellebbezés az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt benyújtó fél számára előnnyel járjon (2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Ezen elfogadhatósági feltétel mind a fellebbezés egészére, mind pedig az annak alátámasztása érdekében felhozott minden egyes jogalapra vonatkozik.
- 68 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 96. és 98. pontjában rámutatott, a Törvényszék a megtámadott ítélet 288. pontjában és ezen ítélet rendelkező része 2) pontja első francia bekezdésének utolsó tagmondatában kifejezetten arról rendelkezett, hogy az SKW által a vele szemben a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában kiszabott bírságok címén megfizetett összegek kizárólag a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságok vonatkozásában járnak megszüntető hatással. Így a fellebbezők a jelen jogalappal lényegében azt kérik a Bíróságtól, hogy egy harmadik személy, a jelen ügyben a Gigaset javára ismerje el az ilyen fizetések megszüntető hatását, amiből a fellebbezőknek semmilyen előnyük nem származhat.
- 69 Ennélfogva a fellebbezés negyedik jogalapját mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az EK 81. cikknek, az 1/2003 rendelet 23. cikkének, valamint az egyenlő bánásmód elvének, a fellebbezők meghallgatáshoz való jogának és az indokolási kötelezettségnek a megsértésére alapított, ötödik jogalapról

A felek érvei

- 70 Az egyszerre a megtámadott ítélet 288. pontja és a megtámadott ítélet rendelkező része 2) pontjának első francia bekezdése ellen irányuló, másodlagosan felhozott ötödik jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megsértette az EK 81. cikket, az 1/2003 rendelet 23. cikkét, valamint az egyenlő bánásmód elvét, a meghallgatáshoz való jogot és az indokolási kötelezettséget, amikor a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságok összegét úgy értékelte újból, hogy az SKW általi fizetés esetén a bírságnak a fellebbezők által megfizetettnek tekintett részéből levonta a fellebbezőknek az engedékenységi közlemény alapján jogellenesen nyújtott csökkentést, és pedig anélkül, hogy válaszolt volna a fellebbezők e tekintetben előadott érveire.
- 71 E tekintetben a fellebbezők azzal érvelnek, hogy abban az esetben, ha az SKW nem részesült volna jogellenes bírságcsökkentésben azon engedékenységi iránti kérelem alapján, amelyet a fellebbezők kizárólag a saját érdekükben, nem pedig az SKW érdekében nyújtottak be, a megtámadott ítélet rendelkező része 2) pontjának első francia bekezdésében a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság aránya – azaz a 2,49 millió euró –, amely vonatkozásában az SKW általi fizetéseknek megszüntető

hatása van, magasabb lett volna, és elérte volna a 3,47 millió eurót. Ebből következik, hogy a Törvényszék így a fellebbezők hátrányára közvetten figyelembe vette azt a jogellenes bírságsökkentést, amelyben az SKW részesült.

- 72 Ennélfogva a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság az SKW általi fizetésnek a Degussa vonatkozásában való mentesítő hatását 3,47 millió euró összegben állapítsa meg.

A Bíróság álláspontja

- 73 A jelen jogalappal a fellebbezők lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet rendelkező része 2) pontjának első francia bekezdésében velük szemben egyetemlegesen kiszabott 2,49 millió euró bírságot illetően 2,49 millió euró összegben, és nem 3,47 millió euróban állapította meg az SKW által a vele szemben a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában kiszabott bírságok címén való fizetésnek a Degussa vonatkozásában való mentesítő hatását.
- 74 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet rendelkező része 2) pontjának első francia bekezdésében a fellebbezőkkel szemben egyetemlegesen kiszabott bírság mechanizmusa értelmében az SKW az általa a vitatott határozat 2. cikkének f) és g) pontjában vele szemben kiszabott bírságok címén teljesített fizetések miatt már most mentesíteni tudja a fellebbezőket a velük szemben egyetemlegesen kiszabott 2,49 millió euró összegű bírság egésze vonatkozásában.
- 75 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 106. pontjában rámutatott, az SKW még részben sem kötelezhető a megtámadott ítélet rendelkező része 2) pontjának második francia bekezdésében foglalt 1,24 millió euró összeg megfizetésére. Ugyanis, amint ezen ítélet 289. pontjából és rendelkező része 2) pontjának második francia bekezdéséből kitűnik, amely rendelkezéseket a jelen fellebbezés keretében nem vitatták, ezen összeget visszaesés miatt kizárólag a Degussával szemben szabták ki, és ennél fogva azt nem érintik az SKW által a vele szemben kiszabott bírság megfizetése érdekében teljesített esetleges fizetések.
- 76 Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.
- 77 Ennélfogva a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 78 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 79 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 80 A Degussa és az AlzChem, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően viseli saját költségeit, valamint kötelezni kell őket a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) Az Evonik Degussa GmbH és az AlzChem AG viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**

Aláírások